toldkontingent, der indgår i ordningen, mellem forskellige kategorier af erhvervsdrivende, der er defineret ved objektive kriterier, finder anvendelse på objektivt afgrænsede forhold og har retsvirkninger over for generelt og abstrakt afgrænsede personkredse. Den berører kun de erhvervsdrivende, der hører til disse forskellige kategorier, i deres objektive egenskab af erhvervsdrivende inden for sektoren for handel med bananer med oprindelse i tredjelande på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i samme situation.

DOMSTOLENS KENDELSE
21. juni 1993 *

I sag C-276/93,

1. **Chiquita Banana Company BV**, Zwinjndrecht (Nederlandene),

2. **Chiquita International Limited**, Hamilton (Bermuda),

3. **Chiquita Italia SpA**, Rom,

4. **Spiers NV**, Antwerpen (Belgien),

5. **Bruigom & Visser BV**, Gorinchem (Nederlandene),

6. **August Lehmann GmbH & Co. KG**, Duisburg (Tyskland),

ved Solicitor N. M. G. Bromfield og Solicitor J. E. Pheasant og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Loesch, 8, rue Zithe,

sagsøgere,

* Processprog: engelsk.

mod

Rådet for De Europæiske Fællesskaber

sagsøgt,

hvorunder der i henhold til EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, er nedlagt påstand om annullation af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C.N. Kakouris, G.C. Rodríguez Iglesias og M. Zuleeg samt dommerne R. Joliet, F.A. Schockweiler, J.C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse og P.J.G. Kapteyn,

generaladvokat: C. Gulmann
justitssekretær: J.-G. Giraud,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indgivet til Domstolens Justitskontor den 13. maj 1993 har Chiquita Banana Company BV og fem andre virksomheder inden for bananbranchen i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, nedlagt påstand om annullation af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 om den fælles markedsordning for bananer (EFT L 47, s. 1).

2 Den nævnte forordning nr. 404/93 fastsætter i afsnit IV ordningen for samhandelen med tredjelande. Den bestemmer i denne forbindelse, at de traditionelle indførsler af bananer hidrørende fra AVS-staterne, og hvis mængder er fastsat i bilaget, fortsat kan foretages til Fællesskabet med toldfritagelse.

Forordningens artikel 18, stk. 1 og 2, bestemmer:

»Der åbnes hvert år et toldkontingent på 2 mio. tons nettovægt for indførsel af bananer fra tredjelande og for ikke-traditionelle AVS-bananer.

Inden for rammerne af dette toldkontingent opkræves der en told på 100 ECU pr. ton for indførsel af bananer fra tredjelande, hvorimod ikke-traditionel indførsel af AVS-bananer pålægges nul-told ... Uden for det i stk. 1 omhandlede kontingent

— pålægges ikke-traditionel indførsel af bananer fra AVS-staterne en told på 750 ECU pr. ton

— pålægges indførsel af bananer fra tredjelande en told på 850 ECU pr. ton.«

Artikel 19, stk. 1, bestemmer:

»Toldkontingentet åbnes fra den 1. juli 1993 med følgende procentsatser:

a) 66,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer

b) 30% til erhvervsdrivende, der har markedsført EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer

c) 3,5% til erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som siden 1992 er begyndt at markedsføre andre bananer end EF- og/eller traditionelle AVS-bananer ...«

3 Sagsøgerne gør gældende, at bestemmelserne i den nævnte forordning nr. 404/93 vedrørende indførelsen af et toldkontingent for indførsel af bananer fra tredjelande og fordelingen af dette kontingent mellem de erhvervsdrivende, der har forhandlet tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer, og dem, der har forhandlet EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer, berører dem umiddelbart og individuelt, og at de er ulovlige.

4 Ifølge procesreglementets artikel 92, stk. 2, kan Domstolen til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt, og træffe afgørelse herom i overensstemmelse med artikel 91, stk. 3 og 4, uden at indlede den mundtlige forhandling.

5 Idet sagen indeholder alle de oplysninger, ved hjælp af hvilke Domstolen kan træffe afgørelse om, hvorvidt annullationspåstanden skal admitteres, har Domstolen besluttet at tage stilling til dette spørgsmål uden at påhøre parternes mundtlige indlæg.

6 I medfør af traktatens artikel 173, stk. 2, kan fysiske eller juridiske personer anfægte beslutninger, der retter sig til dem, eller beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører dem umiddelbart og individuelt.

7 Eftersom nærværende sag vedrører spørgsmålet om annullation af bestemmelser i en forordning, skal det undersøges, om sagsøgerne er umiddelbart og individuelt berørt af de anfægtede foranstaltninger.

8 For så vidt angår spørgsmålet, om sagsøgerne er individuelt berørt, bemærkes, at ifølge fast praksis er muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, på hvem en foranstaltning finder anvendelse, på ingen måde ensbetydende med, at disse skal anses for individuelt berørt, så længe det står fast, at denne anvendelse sker i medfør af en objektiv retlig og faktisk situation, der er fastlagt ved den pågældende retsakt (jf. f.eks. Domstolens kendelse af 24.5.1993, sag C-131/92, Arnaud m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 2573).

9 For at disse retssubjekter kan anses for individuelt berørt, skal der være sket en indgriben i deres retsstilling på grund af faktiske omstændigheder, der adskiller dem fra alle andre og individualiserer dem på lignende måde som en adressat (jf. f.eks. ovennævnte kendelse i sagen Arnaud mod Rådet og dom af 24.2.1987, sag 26/86, Deutz og Geldermann mod Rådet, Sml. s. 941).

10 Det bemærkes, at der ved de anfægtede bestemmelser indføres en ordning for samhandelen med bananer med tredjelande og en ordning for fordeling af toldkontingentet mellem kategorier af erhvervsdrivende, der er defineret ved objektive kriterier.

11 Disse bestemmelser finder således anvendelse på objektivt afgrænsede forhold og har retsvirkninger over for generelt og abstrakt afgrænsede personkredse.

12 Det følger af det anførte, at den anfægtede retsakt kun berører sagsøgerne i deres objektive egenskab af erhvervsdrivende inden for sektoren for handel med bananer med oprindelse i tredjelande på samme måde som enhver anden erhvervsdrivende, der befinder sig i samme situation.

13 Sagen vil herefter være at afvise.

Sagens omkostninger

14 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Sagsøgerne har tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 21. juni 1993.

J.-G. Giraud — O. Due

Justitssekretær — Præsident